

ΘΑΡΡΟΣ Ή ΑΛΗΘΕΙΑ
Της Αιμιλίας Μιζάν-Παναγιωτάκη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΑΛΕΞ: Δεκαεφτά χρονών. Εμφάνιση κάγκουρα (επώνυμη φόρμα, φούτερ, ασύρματα ακουστικά).
B) ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεκαεφτά χρονών. Απλή μαύρη μπλούζα και γκρι παντελόνι.
Γ) ΜΑΡΙΑ: Δεκαεφτά χρονών. Προσεγμένο ντύσιμο «καλού κοριτσιού».

Μια άδεια πλατφόρμα ενός υπόγειου σταθμού τρένου. Στη μία άκρη υπάρχει η είσοδος. Στην πλατφόρμα υπάρχει ακόμη ένα παγκάκι και μία πινακίδα πάνω στην οποία φαίνονται αχνά κάποια σβησμένα γράμματα. Πότε πότε ακούγονται ανακοινώσεις. (Κάθε φορά που θα γίνεται αυτό, οι ήρωες θα σωπαίνουν και θα ακούνε).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε κατά την είσοδό σας στον σταθμό να επικυρώνετε πάντα το εισιτήριό σας στα ειδικά μηχανήματα.

Μπαίνει στη σκηνή ο Άλεξ κοιτώντας το κινητό του. Πηγαίνει και στέκεται ανάμεσα στην είσοδο και το παγκάκι. Μετά από λίγο μπαίνει ο Γιώργος. Ρίχνει ένα επικριτικό βλέμμα στον Άλεξ και κάθεται στο παγκάκι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ: Αγαπητοί επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε να προσέχετε το κενό μεταξύ συρμού και αποβάθρας.

Ο Άλεξ κλείνει το κινητό του και πηγαίνει προς τις ράγες για να δει αν έρχεται το τρένο.

ΜΑΡΙΑ: (χωρίς να φαίνεται ακόμη)
Ε συγνώμη.

Ο Άλεξ κοιτάει γύρω του.

ΜΑΡΙΑ:
Εδώ. Μπορείς να χτυπήσεις το εισιτήριό σου για να περάσω;

Ο Άλεξ κοιτάει προς την είσοδο όπου εμφανίζεται το κεφάλι της Μαρίας.

ΜΑΡΙΑ:

Μπορείς να χτυπήσεις το εισιτήριο σου να περάσω;

ΑΛΕΞ:

Α ναι.

Πλησιάζει και χτυπάει το εισιτήριο του στο μηχάνημα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε ότι κατά την είσοδό σας πρέπει να ακυρώνετε πάντα το εισιτήριο σας στα ειδικά μηχανήματα.

ΑΛΕΞ: **(Κοιτώντας προς τα πάνω)**

Αυτό κάνουμε μπρο μου. (Στη Μαρία). Έλα.

Η Μαρία μπαίνει.

ΜΑΡΙΑ:

Ευχαριστώ πολύ. Ήθελα να βγάλω εισιτήριο, πάντα βγάζω. Απλά έχουν χαλάσει τα μηχανήματα απέξω.

ΑΛΕΞ:

Ναι το είδα. Μας ζητάνε εισιτήριο και δεν μας έχουν τρόπο να βγάλουμε, ε;

ΜΑΡΙΑ: **(χαμογελάει)**

Ναι.

ΑΛΕΞ:

Να σε ρωτήσω κάτι; Το όνομά σου είναι τόσο ωραίο όσο το πρόσωπό σου;

ΜΑΡΙΑ:

Εεε... υποθέτω;

Επικρατεί για λίγο μία αμήχανη σιωπή

ΑΛΕΞ: **(Απλώνει το χέρι του για χειραψία)**

Άλεξ.

ΜΑΡΙΑ:

Μαρία, χάρηκα.

Κάνουν χειραψία.

ΑΛΕΞ:

Από πού είσαι Μαρία;

ΜΑΡΙΑ:

Πού μένω δηλαδή; Ε... Στην Εκάλη.

ΑΛΕΞ:

Εκάλη! Ουαου. Money money money ε;

ΜΑΡΙΑ:

Ξέρεις σε πόση ώρα θα έρθει το τρένο; Φαίνεται να έχει αργήσει.

ΑΛΕΞ:

Δεν έχω την εφαρμογή. Κάτσε να ρωτήσω αυτόν εκεί μήπως την έχει. **(Πλησιάζει τον Γιώργο)** Ε σόρρυ μπρο, μήπως έχεις την εφαρμογή για τα τρένα;

Ο Γιώργος τον κοιτάει και κατευθείαν κουνιέται λίγο πιο μακριά στο παγκάκι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε να προσέχετε πάντα το κενό μεταξύ συρμού και αποβάθρας.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δεν έχω κινητό.

ΑΛΕΞ:

Δεν έχεις κινητό; Εννοείς πάνω σου ή γενικά;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Σε νοιάζει πολύ;

ΑΛΕΞ:

Τσίλαρε. Απλά μου φαίνεται περίεργο. Στο κάτω κάτω είμαστε στην εποχή της τεχνοτροπίας.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Εννοείς στην εποχή της τεχνολογίας.

ΑΛΕΞ:

Whatever. Απλά είναι περίεργο. Μαράκι σόρρυ, ο μπρο δεν έχει την εφαρμογή.

Ο Γιώργος κοιτάει την Μαρία.

ΜΑΡΙΑ:

Δεν πειράζει, μην ανησυχείς. Είμαι σίγουρη ότι θα έρθει σε λίγο.

ΑΛΕΞ:

Να σου πω Μαράκι, νομίζω ο αριθμός σου λείπει από το κινητό μου.

Δίνει το κινητό του στην Μαρία. Η Μαρία γελάει και αρχίζει να γράφει τον αριθμό της στο κινητό.

ΜΑΡΙΑ:

Εε νομίζω δεν έχει σήμα.

ΑΛΕΞ:

Που το ξέρεις;

ΜΑΡΙΑ:

Έχει αυτή την εικονίτσα που βγάζει όταν δεν έχει σήμα.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Μπορεί να έχει γίνει κάτι με το ρεύμα.

ΑΛΕΞ:

Τι να έχει γίνει με το ρεύμα;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Κάποια βλάβη ή κάτι τέτοιο. Είναι και λίγο χαμηλός ο φωτισμός, δεν το βλέπετε;

ΑΛΕΞ:

Τέλεια πάλι μαλακίες έκαναν. Ένα σωστό πράγμα δεν μπορούν να κάνουν.

ΜΑΡΙΑ:

Ποιοι;

ΑΛΕΞ:

Ξέρεις. Αυτοί. Της ΔΕΗ.

ΜΑΡΙΑ:

Τέλος πάντων ας μην κατηγορήσουμε κάποιον τόσο γρήγορα. Μπορεί να είναι απλά χαλασμένο το κινητό σου.

ΑΛΕΞ:

Το δικό μου το κινητό; Αποκλείεται. Είναι το I-phone 13. Δεν κάνει λάθη.

Ο Γιώργος αναστενάζει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί μας επιβάτες, σας ενημερώνουμε πως λόγω ηλεκτρικής βλάβης, τα δρομολόγια θα έχουν καθυστέρηση.

ΑΛΕΞ:

Τι έλεγα;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Τέλεια.

ΑΛΕΞ:

Πω ρε φίλε, θα χάσω την βόλτα με τους φίλους μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ντάξει δεν θα πάθουμε και τίποτα να περιμένουμε λίγη ώρα.

Ο Άλεξ κάνει να μιλήσει αλλά δεν προλαβαίνει.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ναι το ξέρω, θα χάσεις την βόλτα σου. Δεν πειράζει, θα βγεις άλλη φορά.

Ο Άλεξ δείχνει ενοχλημένος.

ΜΑΡΙΑ:

Έλα δεν πειράζει. Μπορούμε να βρούμε κάτι να κάνουμε μπας και περάσει η ώρα.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ναι γιατί ως γνωστόν υπάρχουν άπειρα πράγματα να κάνεις σε έναν σταθμό τρένου με κάτι ανθρώπους που μόλις γνώρισες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε, για λόγους ασφάλειας, να τηρείτε πάντα τις αποστάσεις μεταξύ σας.

ΑΛΕΞ:

Πολύ αρνητικός δεν είσαι;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ωραία, πες μας... Πώς σε είπαμε;

Πηγαίνει κοντά στον Άλεξ.

ΑΛΕΞ:

Άλεξ.

Ο Γιώργος βάζει το χέρι του γύρω από τους ώμους του.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Πες μας Άλεξ, τι θα έκανες με τα φιλαράκια σου αν έβγαινες;

ΑΛΕΞ:

Ε δεν ξέρω.

Οι άλλοι δύο τον κοιτούν περιμένοντας μία απάντηση.

ΑΛΕΞ:

Ε πηγαίνουμε στην πλατεία, μετά παίρνουμε τίποτα να φάμε, βλέπουμε και αν έχει κανένα γκομενάκι εκεί γύρω και μετά εξαρτάται πως νιώθουμε. Ή θα πάμε να πιούμε τίποτα ή...

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Α κατάλαβα.

ΑΛΕΞ:

Τι α κατάλαβες;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Είσαι ένας από αυτούς.

ΑΛΕΞ:

Ένας από ποιους;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Αυτούς που δεν έχουν όντως προσωπικότητα. Απλά ακολουθούν όλα τα τρεντς και ό,τι κάνουν οι άλλοι.

ΑΛΕΞ:

Δεν είναι αλήθεια αυτό.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Για πες μου, Άλεξ, πότε ήταν η τελευταία φορά που διάλεξες να βάλεις όντως κάτι που σου αρέσει και όχι επειδή το φοράνε όλα τα κουλ παιδιά στο σχολείο σου;

ΑΛΕΞ:

Ε;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ή πότε ήταν η τελευταία φορά που βγήκες βόλτα και έκανες κάτι που όντως σου αρέσει αντί να τρέχεις γύρω γύρω ψάχνοντας γκόμενες και ποτό;

ΜΑΡΙΑ:

Έλα άστον. Δεν γίνεται να μην έχει προσωπικότητα. Όλοι οι άνθρωποι έχουμε προσωπικότητα.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Κάποτε είχαμε. Εσύ Μαρία; Σίγουρα πηγαίνεις σε ιδιωτικό σχολείο, ε; Και σίγουρα είσαι καλή μαθήτρια. Και κάθε Σάββατο ντύνεσαι καλά και λίγο σέξι και βγαίνεις με τις επίσης πλούσιες φίλες σου.

Βγάζει ένα τσιγάρο και το ανάβει. Φυσάει τον καπνό προς το μέρος της Μαρίας.

ΜΑΡΙΑ: **(κουνάει το χέρι για να διώξει τον καπνό)**
Καπνίζεις, ε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: **(βγάζει έναν ήχο κατάφασης).**

ΜΑΡΙΑ:

Το ξέρεις ότι καταστρέφεις τα πνευμόνια σου, έτσι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: **(βγάζει έναν ήχο κατάφασης).**

ΑΛΕΞ:

Και εγώ καπνίζω. Vape.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Εννοείται πως καπνίζεις vape.

ΑΛΕΞ:

Τι σημαίνει αυτό πάλι;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ξέρεις πολύ καλά.

ΜΑΡΙΑ: **(προς τον Γιώργο)**

Εσένα πώς σου αρέσει να περνάς τον χρόνο σου;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί μας επιβάτες, σας ενημερώνουμε πως λόγω βλάβης, τα δρομολόγια θα έχουν σημαντική καθυστέρηση.

ΑΛΕΞ:

Ωραία.

Ο Γιώργος γελάει.

ΜΑΡΙΑ:

Τι;

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Τίποτα.

Ο Γιώργος σηκώνεται και ρίχνει κάτω το τσιγάρο του.

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Λοιπόν μάγκες μου, νομίζω χρειάζεστε λίγα μαθήματα ζωής.

ΑΛΕΞ:
Αυτό και αν θα είναι ενδιαφέρον.

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Πρώτον, το διάβασμα είναι υπερεκτιμημένο. Το σχολείο δε μας μαθαίνει τίποτα. Αυτό που όντως πρέπει να ξέρεις είναι το πως να επιβιώσεις σε αυτόν τον θλιβερό κόσμο.

ΜΑΡΙΑ:
Ε καλά όχι και θλιβερός. Υπάρχουν πολλά ωραία πράγματα.

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Όπως;

ΜΑΡΙΑ:
Εεε.. οι φίλοι, η οικογένεια, το φαγητό, η δυνατότητα για μόρφωση...

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Σαν να παπαγαλίζεις σχολικό βιβλίο. Αυτά Μαρία μου σου φαίνονται ωραία επειδή κάποιος σου έμαθε ότι είναι ωραία. Δεν είναι πράγματα που όντως σε ευχαριστούν.

ΜΑΡΙΑ:
Γιατί εσένα τι σε ευχαριστεί δηλαδή;

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Τίποτα.

ΑΛΕΞ:
Όπα emo depressed.

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Τουλάχιστον εγώ ξέρω να ζω τη ζωή έτσι όπως θέλω και όχι όπως μου λένε.

ΜΑΡΙΑ:
Τι, δηλαδή εμείς δεν ξέρουμε;

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Δεν είπα αυτό.

ΜΑΡΙΑ:
Αυτό υπονόησες όμως.

ΑΛΕΞ:

Ε ηρεμία. Μην ταράξεστε. Όλα θα πάνε καλά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε κατά την είσοδό σας στον σταθμό να επικυρώνετε πάντα το εισιτήριο σας στα ειδικά μηχανήματα.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ναι το ακούσαμε!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί μας επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε να κρατάτε πάντα την ψυχραιμία σας.

Όλοι φαίνονται ταραγμένοι.

ΑΛΕΞ:

Το ήξερα.

ΜΑΡΙΑ:

Τι πράγμα;

ΑΛΕΞ:

Το ήξερα ότι...(κοιτάει γύρω του και συνεχίζει ψιθυριστά) μας ακούνε.

ΜΑΡΙΑ: (ψιθυριστά)

Ποιος μας ακούει;

ΑΛΕΞ:

Δεν είμαι σίγουρος, αλλά μας ακούνε.

ΜΑΡΙΑ:

Δεν μπορώ άλλο να περιμένω. Θα καλέσω κάποιον να έρθει να με πάρει.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Τι έχεις προσωπικό σοφέρ;

ΜΑΡΙΑ:

Όχι. Απλά η καθαρίστριά μας κάποιες φορές μάς πηγαίνει γύρω γύρω.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δεν καταλαβαίνω γιατί να πληρώνεις κάποιον για να κάνει κάτι που μπορείς να κάνεις μόνος σου.

ΑΛΕΞ:

Και εμείς είχαμε παλιά, αλλά το κόψαμε.

ΜΑΡΙΑ:

Δεν ξέρω πως θα ζούσα ποτέ χωρίς καθαρίστρια. Τέλος πάντων. **(Βγάζει από την τσάντα της ένα κινητό).**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί μας επιβάτες, σας ενημερώνουμε πως εξαιτίας διάφορων βλαβών, το σήμα έχει κοπεί προσωρινά.

Όλοι φαίνονται πανικοβλημένοι. Η Μαρία πηγαίνει και κάθεται στο παγκάκι.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Αποκλείεται. Ο Άλεξ είχε όντως δίκιο. Μας ακούνε.

ΑΛΕΞ:

Το ήξερα!

ΜΑΡΙΑ:

Πάμε να φύγουμε από εδώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ηρέμησε, δεν θα πάθουμε τίποτα.

ΜΑΡΙΑ:

Και εσύ που το ξέρεις; Πού ξέρεις τα πάντα; Και επίσης...Ποιος είσαι;

ΑΛΕΞ:

Όντως μπρο, ούτε το όνομά σου δεν μας έχεις πει

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Γιατί, με ρωτήσατε;

ΜΑΡΙΑ:

Απλά πες μας το όνομά σου.

Ο Γιώργος το σκέφτεται λίγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Γιώργος.

ΑΛΕΞ:

Ουαου. Περίμενα κάτι πιο φάνσι. Αριστοτέλης πχ..

ΜΑΡΙΑ:

Όντως, θα σου πήγαινε.

Ο Γιώργος φαίνεται να νιώθει άβολα που μιλάνε για αυτόν.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Τέλος πάντων. Ελάτε να κάνουμε τίποτα γιατί θα κόψω φλέβες σε λίγο.

ΑΛΕΞ:

Εμο.

ΜΑΡΙΑ:

Θέλετε θάρρος ή αλήθεια;

ΑΛΕΞ:

Δεν μου αρέσει αυτό το παιχνίδι.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Γιατί, επειδή έχει μέσα αλήθειες;

ΑΛΕΞ:

Επειδή είναι χαζό. Είναι για παιδιά.

ΜΑΡΙΑ:

Και εμείς παιδιά είμαστε ακόμα. Ελάτε, ποιος ξεκινάει;

ΑΛΕΞ:

Ωραία, Γιώργο θάρρος ή αλήθεια;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Θάρρος.

ΑΛΕΞ:

Ωραία. Έχεις το θάρρος να...(κοιτάει γύρω του) Έχεις το θάρρος να πιεις μία γουλιά από εκείνο το τενεκεδάκι; (Δείχνει ένα τενεκεδάκι στο πάτωμα).

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Όχι ευχαριστώ. Θα προτιμούσα να μην κολλήσω τίποτα.

ΑΛΕΞ:

Χα! Κοτούλα.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δεν θα βάλω τον εαυτό μου σε κίνδυνο για ένα ηλίθιο παιχνίδι

ΑΛΕΞ:

Άρα παραδέχεσαι ότι είναι ηλίθιο.

ΜΑΡΙΑ:

Δεν είναι ηλίθιο. Λοιπόν σειρά μου. Ρωτήστε με.

ΑΛΕΞ:

Θάρρος ή αλήθεια;

ΜΑΡΙΑ:
Αλήθεια.

ΑΛΕΞ:
Έχεις κλέψει ποτέ κάτι;

ΜΑΡΙΑ:
Τι; Πας καλά; Όχι εννοείται. Για ποια με πέρασες; Καμία φτωγή σαν εσάς;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:
Αγαπητοί μας επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε ότι καμιά φορά, τα λόγια σας μπορεί να ενοχλήσουν κάποιον.

Παύση.

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Έχει δίκιο εδώ η τύπισσα.

ΜΑΡΙΑ:
Καλά ηρεμήστε δεν είπα και κάτι.

ΑΛΕΞ:
Εγώ πάντως δεν είμαι φτωχός. **(Σηκώνει λίγο το πόδι του για να φανεί το παπούτσι του)** Ξέρεις πόσο έκαναν τα τη μου;

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Δεν είναι εκεί το θέμα μας.

ΑΛΕΞ:
200 ευρώ έκαναν!

ΜΑΡΙΑ:
Ωραία συγγνώμη. Δεν είσαι φτωχός Άλεξ.

ΑΛΕΞ:
Ευχαριστώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: **(με ψεύτικο ενθουσιασμό)**
Ουάου είστε και οι δύο πλούσιοι! Έχετε τόσα κοινά! Τώρα θα μπορείτε να φοράτε μάτσινγκ ακριβά ρούχα!

Ο Άλεξ πάει να ενθουσιαστεί αλλά μετά καταλαβαίνει ότι ο Γιώργος τους κοροιδεύει.

ΑΛΕΞ:

Δεν με νοιάζουν τέτοια πράγματα. Και οκεί, δεν είμαι ούτε και πλούσιος. Απλά μου αρέσουν κάποιες μάρκες. Και αν θέλετε να ξέρετε δούλεψα για να τα πάρω.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ναι οκ. Ωραία τη παρεμπιπτότως.

ΜΑΡΙΑ:

Σε ενοχλούν τα τη του;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Να σου πω την αλήθεια, λίγο ναι.

ΜΑΡΙΑ:

Ωραία τότε να κρατάς τις ηλίθιες απόψεις σου για τον εαυτό σου. Δεν χρειάζεται να τις μαθαίνουμε και εμείς.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Αφού εσύ με ρώτησες αν με ενοχλούν σαΐνι.

ΜΑΡΙΑ:

Γιατί μου φέρεσαι έτσι;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Πώς;

ΜΑΡΙΑ:

Σαν να είμαι κατώτερη σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Είσαι κατώτερη μου.

ΜΑΡΙΑ:

Γιατί, επειδή απλά οι γονείς μου έχουν παραπάνω λεφτά από τους δικούς σου; Με αυτή τη λογική εσύ είσαι κατώτερος μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: (γελάει σιγανά)

ΟΚ.

ΜΑΡΙΑ: (θυμωμένη)

Τελείωνε.

Κάνει ένα βήμα προς τον Γιώργο και σταματάει μπροστά του μετανιωμένη.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δεν είσαι συνηθισμένη στο να σου την λένε, έτσι;

Η Μαρία κοιτάει τα πόδια της.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Κοίτα, δεν ήθελα να σε στεναχωρήσω. Απλώς λέω την αλήθεια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί μας επιβάτες, σας υπενθυμίζουμε να είστε αγαπημένοι. Να μην κοροϊδεύετε ποτέ τους συνανθρώπους σας.

ΑΛΕΞ: **(Κοιτάει πάνω)**

Μας δουλεύεις, ρε φίλε; Όλη μας τη ζωή μαθαίνουμε να βάζουμε ταμπέλες και να χωρίζομαστε ανάλογα με αυτές και εσύ μας λες να είμαστε αγαπημένοι;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Μπορεί να είναι στην φύση μας τελικά να είμαστε έτσι.

ΜΑΡΙΑ:

Ή απλά μας μεγαλώνουν έτσι. Και μας χωρίζουν όταν πηγαίνουμε σχολείο σε ιδιωτικά και δημόσια. Πλούσιους και φτωχούς. Έλληνες και ξένους... Από εκεί αρχίζει το κακό.

ΑΛΕΞ:

Και μακάρι να ήταν μόνο αυτό.

ΜΑΡΙΑ:

Και να σας πω κάτι; Σειρά μου να παίξω! Ρωτήστε με. Θάρρος ή αλήθεια;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Θάρρος ή αλήθεια.

ΜΑΡΙΑ:

Αλήθεια: Τόση ώρα σας έλεγα ψέματα. Βασικά όλη μου τη ζωή λέω ψέματα. Δεν είμαι πλούσια. Απλά έτσι λέω για να ταιριάξω με τους άλλους στο σχολείο μου.

Οι άλλοι δύο επεξεργάζονται λίγο αυτό που μόλις άκουσαν.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δηλαδή όλοι πλούσιοι είναι στο σχολείο σου;

ΜΑΡΙΑ:

Ναι. Αλλά εγώ πάω δωρεάν επειδή η μαμά μου δουλεύει εκεί.

ΑΛΕΞ:

Και σε εμάς γιατί είπες ψέματα; Αφού δεν πηγαίνουμε στο σχολείο σου.

ΜΑΡΙΑ:

Δεν ξέρω γιατί. Απλά όταν μοιάζω με τα άλλα παιδιά, δε νιώθω χάλια.

Παύση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Αγαπητοί μας επιβάτες, σας ενημερώνουμε πως οι βλάβες αποκαταστάθηκαν. Σε λίγα λεπτά θα μπορέσετε να επιβιβαστείτε στο τρένο.

ΑΛΕΞ:

Ξέρετε τι θα ήταν ωραίο;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Τι;

ΑΛΕΞ:

Να υπήρχε ένα μέρος όπου δε θα μας ένοιαζαν θέματα σαν και αυτό.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Μπορεί να υπάρχει, ποτέ δεν ξέρεις.

Παύση. Ακούγεται ένας ήχος τρένου.

ΜΑΡΙΑ:

Το ακούτε αυτό;

ΑΛΕΞ:

Έρχεται.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Επιτέλους.

Στέκονται δίπλα δίπλα και περιμένουν.

ΤΕΛΟΣ